

de la catedra de filologie slavă, condusă de Jagić, și a continuat, probabil, studierea limbii polone în Rusia, ajungînd pînă la urmă să vorbească și să scrie această limbă.

Cu slaviștii poloni I. Bogdan se pare că a făcut cunoștință deja în timpul studiilor sale în Rusia. În primăvara anului 1890, cînd se îndrepta de la Petersburg la Cracovia, Bogdan s-a oprit, poate, pentru puțin timp la Universitatea din Iuriev (Tartu) și cu acest prilej va fi cunoscut și audiat aici pe marele lingvist polon J. Baudoin de Courtenay, care, după ce în 1875—1883 fusese profesor la Universitatea din Kazan, între 1882 și 1893 a funcționat ca profesor de filologie slavă la Iuriev⁹.

Prin mai 1890 Ioan Bogdan sosi la Cracovia¹⁰, unde urmă cîtva timp cursurile de filologie și istorie slavă cu profesori poloni. Ioan Bogdan petrecu atunci în Cracovia vreo 3 luni¹¹, împletind activitatea de studios universitar cu aceea de cercetător științific. Cel mai cunoscut profesor al său la Cracovia — după cum rezultă din scrisorile polone din corespondența lui Ioan Bogdan — a fost Lucian Malinowski, întemeietorul dialectologiei științifice polone și membru al Academiei de Științe din Cracovia. Șederea lui Bogdan la Cracovia i-a permis să se perfecționeze în cunoașterea limbii polone, și în același timp, să facă cercetări rodnice în arhivele și bibliotecile de acolo.

În Cracovia, în iulie 1890, Bogdan a transcris în Muzeul Czartoryski o veche cronică moldovenească în limba polonă: *Spisanie Kroniki o ziemi Woloskyey*, pe care în anul următor a editat-o la București în volumul *Vechile cronică moldovenești pînă la Urechia*¹². Tot la Muzeul Czartoryski Bogdan a transcris din colecția Narusiewicz o serie de documente latine din secolul al XV-lea, care nu figurează sau sînt editate cu greșeli în cunoscutul *Codex epistolaris saeculi decimiquinti* al lui Anatol Lewicki¹³.

În august 1890, împreună cu Malinowski, Bogdan își petrecu vacanța la Zakopane¹⁴, apoi reveni în țară, unde avea să înceapă munca lui stăruitoare de predare a limbilor slave tineretului studios de la Universitatea din București.

La atît se reduce stagiul polon al slavistului nostru. Un timp foarte scurt și totuși destul de însemnat pentru cariera științifică a lui Ioan Bogdan, atît prin posibilitatea pe care i-a oferit-o de a-și însuși temeinic limba polonă și de a face cunoștință cu bogatele colecții de materiale istorice din arhivele și bibliotecile Cracoviei, cît și, mai ales, prin legăturile științifice pe care le-a stabilit acum cu învățații poloni, lingvistul L. Malinowski, bibliograful I. Korzeniowski, sanscritologul Leon Mańkowski și, poate, cu slavistul Antoni Kalina.

⁹ A. A. Kryński, *Zycie i prace J. Baudoina de Courtenay*, în *Prace lingwistyczne ofiarowane Janowi Baudoinowi de Courtenay*, Cracovia, 1924, p. XII—XVI.

¹⁰ Cf. V. Jagić către I. Bogdan, Viena, 23. VI. 1890, la I. Lupaș, *op. cit.*, p. 21—22.

¹¹ Cf. scrisoarea lui I. Bogdan către Iacob Negruzzi, Cracovia, 4. III, 1890, la I. E. Torouțiu-Gh. Cardaș, *Studii și documente literare*, București, 1931, p. 241.

¹² Cf. I. Bogdan, *Vechile cronică*, pp. 56—57, n. 2. Textul polon și traducerea, *ibidem*, pp. 173—183 și pp. 223—233.

¹³ Vezi I. Bogdan, *Cîteva observațiuni asupra îndatoririlor militare ale cnezilor și boierilor moldoveni între anii 1448—1458*, în *An. Ac. Rom. Mem. Sec. Ist.*, Seria III, tom. XXIX, pp. 629—643.

¹⁴ Vezi scrisoarea lui I. Bogdan către Iacob Negruzzi, Cracovia, 4. VII. 1890, prin care anunță că în 20—25. VII, pleacă la Zakopane (I. E. Torouțiu-Gh. Cardaș, *op. cit.*, I, p. 241).